

2024: any de la pregària vers el Jubileu del 2025

Romà Casanova, bisbe de Vic

Els fulls del calendari passen ràpidament, ja som en el 2024, any en què hem d'intensificar la nostra preparació per al Jubileu ordinari del 2025. El papa Francesc, seguint el costum de l'Església, convoca aquest any jubilar com un temps de gràcia i de misericòrdia per a tot el poble sant de Déu. La celebració del jubileu es caracteritza pel perdó dels pecats i, en particular, per la indulgència plenària, expressió de la misericòrdia divina, per mitjà de l'Església, dipositària de la gràcia a favor de la humanitat. El primer any sant fou celebrat en 1300, promulgat per Honori III, i era voluntat d'aquest pontífex que se celebrés cada cent anys. Però, a fi que la gràcia arribés a diverses generacions al llarg del temps, la cadència va passar a la cinquantena i després als vint-i-cinc anys, com ara ho celebrem. Recordem que el darrer jubileu fou l'any 2000, amb grans records per als qui el vam celebrar.

Un any per a recuperar el desig d'estar en presència del Senyor, escoltar-lo i adorar-lo

«Testimonis de l'esperança» és el lema escollit per al pròxim any sant. En paraules del Papa: «Hem de mantenir encesa la flama de l'esperança que ens ha estat donada, i fer tot el possible perquè cada un de nosaltres recuperi la força i la certesa de mirar el futur amb una ment oberta, un cor confiat i una mirada àmplia. El propinent Jubileu pot ajudar molt a restablir un clima d'esperança i confiança, com a signe d'una nova renai-xença que tots intuïm com a urgent.» A la nostra diòcesi acabem de cloure el *Sínodo per l'esperança*, el qual tenia com a idea força la necessitat de recuperar l'esperança per a portar-la a la nostra societat, tan necessita-

da d'horitzons oberts i així fugir de la buidor del sense sentit de la vida. No perdem, doncs, les intuïcions que es fan presents en els decrets sinodals.

El desig de Francesc, papa, és que el 2024 es pugui dedicar a una gran «simfonia» d'oració; principalment, per a recuperar el desig d'estar en presència del Senyor, escoltar-lo i adorar-lo. Un any intens d'oració per a preparar els cors a rebre l'abundància de gràcia, «fent del *pare-nostre*, la pregària que Jesús ens ensenyà, el programa de vida dels seus deixebles». Retornant als decrets sinodals, farem bé de mirar aquells que hi ha sota l'epígraf *Promptes al gust de la pregària* (37-39), que ens recorden la parròquia com a «escola de pregària», així com la importància de l'oració, relació viva amb Déu, ajudant-nos a redescobrir la litúrgia de les hores, l'adoració eucarística i el sant rosari de la Verge Maria.

